

Gaslåda**bekymmer**

Namnet gaslåda talar för sig självt och då pratar vi i detta fall om en inombordsmotor av den mindre typen båtmotor. Gaslådan är i kombination med förgasaren och ett förvämt luftintag (när motorn är varm) den del som ger bränsle och luft till motorn. Gaslådans utformning är beroende av antalet cylindrar i motorn.

Materialet i en gaslåda består för det mesta i gamla motorer av gjutjärn. Gjutningen sker efter motsvarande modeller. Ihåligheterna i en gaslåda framställs genom att en kärna av sand blandas med vattenglas (ett kemiskt ämne, natriumsilikat) som då binder sanden. Precisionen att placera kärnan kan ibland misslyckas av en eller annan orsak. Kärnan hålls normalt på plats invändigt med flera små stöd. Skulle den inre kärnan rubbas så betyder det att gaslådans väggar kan skilja sig i fråga om vägg-tjockleken. Den färdiga gaslådan tömms på kärnmaterialet, bearbetas och förses ibland med pinnbultar och dylikt som erfordras för att uppfylla kraven.

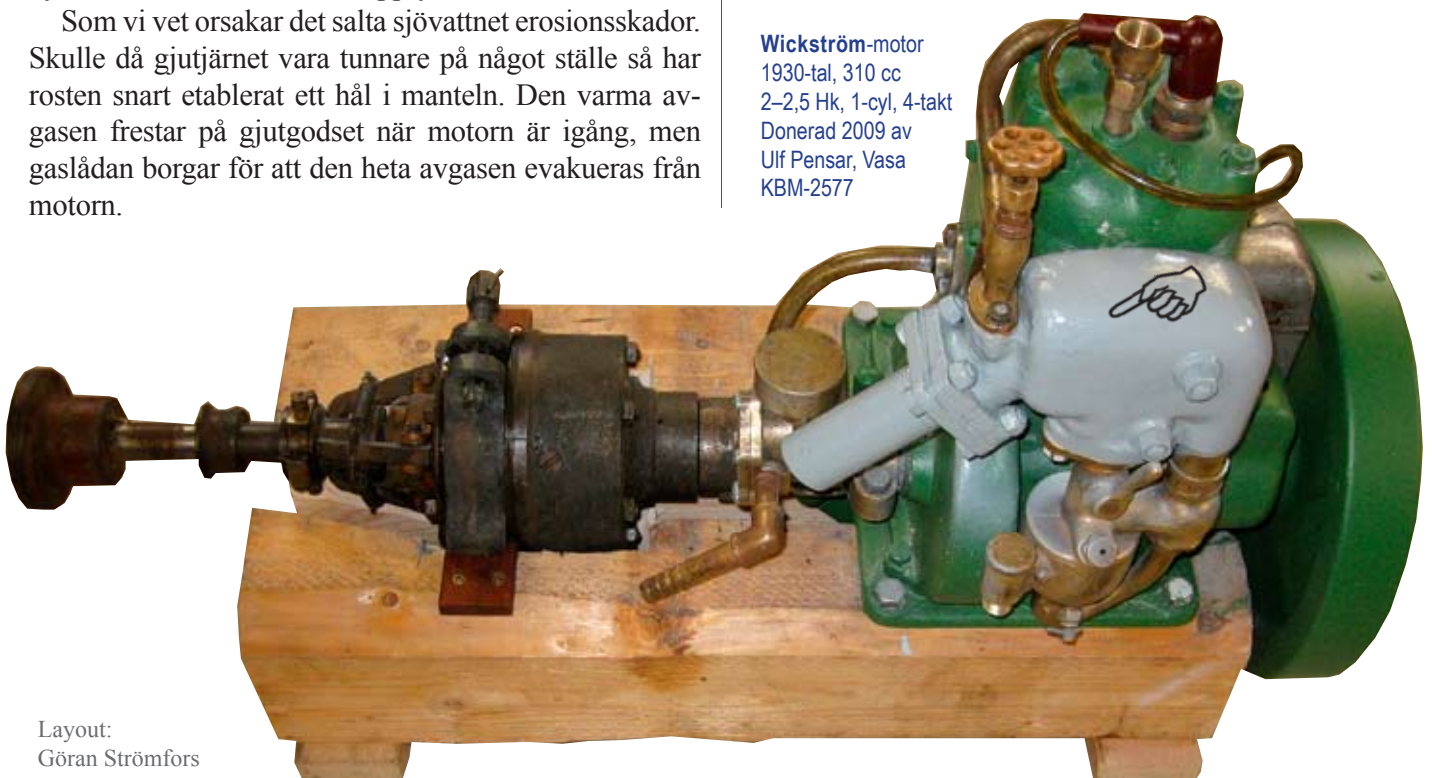
Som vi vet orsakar det salta sjövattnet erosionsskador. Skulle då gjutjärnet vara tunnare på något ställe så har rosten snart etablerat ett hål i manteln. Den varma avgasen frestar på gjutgodset när motorn är igång, men gaslådan borgar för att den heta avgasen evakueras från motorn.

Hursomhelst, besväret med att byta gaslåda som kanske inte längre finns att köpa måste lösas på ett annat sätt. Materialet i en gjuten gaslåda är svetsbart, men svetsningen fordrar sin man eller kvinna för att garantera ett bra slutresultat. Är motorn inte längre i drift med den påföljd att gaslådan inte behöver utstå den heta avgasen så finns enklare möjligheter att laga skadan. Med hjälp av galler eller annat material som stöd kan formen ånyo byggas upp och gaslådan får på nytt sin form och position.

Slutresultatet visas på bilden nertill och även om motorn inte är fullt "fit for fight" så kan den i alla fall visas på Kvarkens båtmuseum – den finns där med en "bas-tardartad koppling".

Text och foton: **Bror Antus**

Wickström-motor
1930-tal, 310 cc
2-2,5 Hk, 1-cyl, 4-takt
Donerad 2009 av
Ulf Pensar, Vasa
KBM-2577

Ut på isarna! - med försiktighet . . .

a) Sällan har vi haft en sådan blank is som nu att åka långfärds-skridskor på i slutet av januari år 2017. Upphovet kan sökas i de olika snömängderna som kommit och dels den temperaturvariation som mellan varven dels varit töande och dels frysande. Smältvattnet på isen dagtid fryser under nattens minusgrader, och se vilket under som skett – *en spegelblank is!* – just det. En uppmaning i alla fall, låt dig icke förledas av den blanka isen. Det finns ställen som kan vara förrädiska med strömdrag och dylikt som kan påverka isens hållbarhet.

b) Har man däremot andra avsikter än att åka skridsko så kan ju ett fiskeäventyr locka en ut på isen. Isborr och broddar på fötterna ger ett fastare grepp när hålet skall borras. Sedan är det bara att välja vilken pilk vi borde använda i dag – *lycka till!*

c) Under vinterns lopp ses snöfall i olika omgångar och med en temperatur som växlar. Jämför med året 2016, det varmaste året på länge i statistiken. Temperaturen växlar mellan plus och minus och barmarken syns ibland. Några nätter med häftiga minusgrader gör att mindre vattendrag fryser och bildar en tunn isbeläggning som växer i långsam takt. Smältvattnet på ytan fryser och bildar en blank is, lämplig för skridskoåkare m.fl.

d) Nu lockas även pimpelfiskare ut på isen att pröva fångsten. Oavsett var, när och hur man ger sig ut på isen gäller det att *se upp med säkerheten*. Isarna kan ibland vara förrädiska.

Text och bilder: **Bror Antus**

Båtromantik

”Vänkskapsband, inte så oviktigt heller fast det gäller båtar på torra land. Enligt överenskommelse så lär vi få samsas om platsen så varför inte se det som lite vinterromantik båtar emellan, fastkedjade vid varandra. Låt så vara att den ena är i plåt och den andra i trä. Efter en lång väntan spritter det i hela stommen när vårsolen börjar värma. Men – ha tålamod!”
hälsar båtarne.

Gott Nytt År!!

Januari 2017
MÅNADSBILD

Harspår, skidspår (häraspår, schiidspår)

TÄNK DIG EN SOLIG VINTERDAG efter det att du inmundigat frukosten tillsammans med dina nära och kära och alla är överens om att ge sig ut på en promenad i den bistra 10–20-gradiga vinterkylan. Med eller utan stavar eller skidor ge sig ut på den vindpinade isen och mötas av en isig vind som färgar nästippen rödaktig. Ingen risk att isen brister är en förutsättning för promenaden. Lägg ut, lägg ut!

Har du inte sett harspår förr så kanske du kan se dem nu i dag och inte bara harspår utan även spår efter skidor eller långfärdsskridskor som forsat fram, eller spår efter plogbilen som åstadkom snökarmen, eller tänk dig ända fram till sommarens badstege som nu under vinterhalvåret reser sig mot skyn.

Trött i bena efter promenaden – ja, då kan hela gänget sätta sig på bryggan och dingla med bena och plocka fram en medhavd termos fylld med kaffe och njuta i den bleka vintersolen. Som sagt – ingen vet var haren har sin gång.

Text och snöbilder: **Bror Antus**

Detaljbilder / layout: Göran Strömfors

